

Dansk udgave

Retsforskrifter

49. årgang

27. juni 2006

Indhold	I	<i>Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk</i>	
	★	Rådets forordning (EF) nr. 941/2006 af 1. juni 2006 om ændring af forordning (EF) nr. 51/2006 for så vidt angår blåhvilling og sild	1
		Kommissionens forordning (EF) nr. 942/2006 af 26. juni 2006 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	7
	★	Kommissionens forordning (EF) nr. 943/2006 af 26. juni 2006 om ændring af forordning (EF) nr. 2707/2000 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår EF-støtte til uddeling af mælk og visse mejeriprodukter til skoleelever	9
	★	Kommissionens forordning (EF) nr. 944/2006 af 26. juni 2006 om åbning af en krisedestillation i henhold til artikel 30 i Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 for visse vine i Italien	10
	★	Kommissionens forordning (EF) nr. 945/2006 af 26. juni 2006 om ændring af forordning (EF) nr. 1342/2003 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for korn og ris	12
	★	Kommissionens forordning (EF) nr. 946/2006 af 23. juni 2006 om forbud mod fiskeri efter brisling i ICES-område IIIb, c, d (EF-farvande) fra fartøjer, der fører tysk flag	13
		Kommissionens forordning (EF) nr. 947/2006 af 26. juni 2006 om fastsættelse af, i hvilket omfang ansøgninger om importlicenser, som er indsendt i juni 2006 for ungtyre bestemt til opfedning, i forbindelse med et toldkontingent, der er fastsat i forordning (EF) nr. 800/2006, kan imødekommes	15
	II	<i>Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk</i>	
		Kommissionen	
		2006/430/EF:	
	★	Kommissionens beslutning af 25. august 2005 om en fusions forenelighed med fællesmarkedet og EØS-aftalen (Sag nr. COMP/M.3687 — Johnson & Johnson/Guidant) (meddelt under nummer K(2005) 3230) ⁽¹⁾	16

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

(Fortsættes på omslagets anden side)

2006/431/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 5. oktober 2005 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 mod Automobiles Peugeot SA og Peugeot Nederland NV (Sag COMP/E2/36623, 36820 og 37275 — SEP m.fl./Automobiles Peugeot SA) (meddelt under nummer K(2005) 3683) ⁽¹⁾** 20

2006/432/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 23. juni 2006 om fastsættelse af EF-tilskuddet til dækning af udgifterne til hasteforanstaltninger til bekæmpelse af klassisk svinepest i Tyskland i 2001 (meddelt under nummer K(2006) 2407)** 25

2006/433/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 23. juni 2006 om fastsættelse af EF-tilskuddet til dækning af udgifterne til hasteforanstaltninger til bekæmpelse af klassisk svinepest i Tyskland i 2002 (meddelt under nummer K(2006) 2408)** 27

2006/434/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 23. juni 2006 om fastsættelse af EF-tilskuddet til dækning af udgifterne til hasteforanstaltninger til bekæmpelse af klassisk svinepest i Luxembourg i 2002 (meddelt under nummer K(2006) 2410)** 29

2006/435/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 23. juni 2006 om ændring af beslutning 2005/710/EF for så vidt angår visse beskyttelsesforanstaltninger over for højpatogen aviær influenza hos fjerkræ i Rumænien (meddelt under nummer K(2006) 2421) ⁽¹⁾** 31

2006/436/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 23. juni 2006 om fastsættelse af EF-tilskuddet til dækning af udgifterne til hasteforanstaltninger til bekæmpelse af aviær influenza i Belgien i 2003 (meddelt under nummer K(2006) 2422)** 33

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 941/2006**af 1. juni 2006****om ændring af forordning (EF) nr. 51/2006 for så vidt angår blåhvilling og sild**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik⁽¹⁾, særlig artikel 20,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 51/2006⁽²⁾ fastsættes der for 2006 fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger.

(2) Som følge af drøftelserne den 23. februar 2006 er Fællesskabet og Færøerne nået til enighed om en aftale om gensidig adgang til blåhvilling- og sildebestandene i hinandens fiskeriområder. Denne aftale bør iværksættes.

(3) De fartøjer, der fiskede efter kulmule med hildingsgarn i ICES-afsnit VIa og b, ICES-afsnit VIIb, c, j og k samt ICES-underafsnit XII, anvendte ikke de fangstmetoder, der førte til forbud mod brug af hildingsgarn i de nævnte afsnit, og der bør derfor indføres en undtagelse fra forbuddet, så dette fiskeri kan fortsætte.

(4) Fællesskabet har ført drøftelser med Norge om forvaltningen af fiskeriet efter bestande af norsk vårgydende (atlanto-skandisk) sild i det nordøstlige Atlanterhav, navnlig med hensyn til licensordninger, som bør iværksættes.

(5) Forordning (EF) nr. 51/2006 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag IA, IB og IV til forordning (EF) nr. 51/2006 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 1. juni 2006.

På Rådets vegne

U. HAUBNER

Formand

⁽¹⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EUT L 16 af 20.1.2006, s. 1.

BILAG

I bilagene til forordning (EF) nr. 51/2006 foretages følgende ændringer:

- 1) I bilag IA affattes oplysningerne om arten blåhvilling i område I, II, III, IV, V, VI, VII, VIIIa, b, d og e, XII og XIV (EF-farvande og internationale farvande) således:

»Art:	Blåhvilling <i>Micromesistius poutassou</i>	Område: I, II, III, IV, V, VI, VII, VIIIa, b, d og e, XII og XIV (EF-farvande og internationale farvande) WHB/1 X 14
Danmark	52 529 ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾	Analytisk TAC. Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 finder anvendelse. Artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96 finder anvendelse. Artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 847/96 finder anvendelse.
Tyskland	20 424 ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾	
Spanien	44 533 ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾	
Frankrig	36 556 ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾	
Irland	40 677 ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾	
Nederlandene	64 053 ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾	
Portugal	4 137 ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾	
Sverige	12 994 ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾	
Det Forenede Kongerige	68 161 ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾	
EF	344 063 ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾	
Norge	152 442 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Færøerne	45 000 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	
TAC	2 000 000	

⁽¹⁾ Kan tages i EF-farvande i område II, IVa, VIa nord for 56° 30' N, VIb og VII vest for 12° V.

⁽²⁾ Hvoraf op til 500 tons må være guldlaks (*Argentina* spp.).

⁽³⁾ Blåhvillingefangster kan indbefatte uundgåelige bifangster af guldlaks (*Argentina* spp.).

⁽⁴⁾ Kan tages i EF-farvande i område VIa nord for 56° 30' N, VIb og VII vest for 12° V.

⁽⁵⁾ Hvoraf op til 61 % kan tages i den norske økonomiske zone eller i fiskerizonen omkring Jan Mayen.

⁽⁶⁾ Hvoraf op til 2,9 % kan tages i de færøske farvande, område Vb.»

- 2) I bilag IA indsættes følgende efter ovenstående oplysninger:

»Art:	Blåhvilling <i>Micromesistius poutassou</i>	Område: EF-farvandene i II, IVa ⁽²⁾ , VIa ⁽³⁾ , VIb, VII ⁽⁴⁾ WHB/24A567
Færøerne	10 000 ⁽¹⁾	
TAC	2 000 000	

⁽¹⁾ Skal modregnes i Færøernes fangstbegrænsninger, som er fastsat i henhold til kyststatsordningen.

⁽²⁾ Fangsten i område IVa må ikke overskride 2 500 tons.

⁽³⁾ Nord for 56° 30' N.

⁽⁴⁾ Vest for 12° V.»

- 3) I bilag IB erstattes oplysningerne om arten sild i område I og II (EF-farvande og internationale farvande) af følgende oplysninger:

»Art:	Sild <i>Clupea harengus</i>	Område: I og II (EF-farvande og internationale farvande) HER/1/2.
Belgien	22	
Danmark	21 243	
Tyskland	3 720	
Spanien	70	
Frankrig	917	
Irland	5 499	
Nederlandene	7 602	
Polen	1 075	
Portugal	70	
Finland	329	
Sverige	7 872	
Det Forenede Kongerige	13 581	
EF	62 000	
Færøerne	6 196 ⁽¹⁾	
TAC	Ikke relevant.	

Artikel 3 og 4 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke, men det gør artikel 5, stk. 2, i samme forordning.

Særlige betingelser:

Inden for ovennævnte kvoter må der højst tages nedennævnte mængder i de angivne områder:

	II, Vb nord for 62° N (færøske farvande) (HER/ 2A5B-F)
Belgien	2
Danmark	2 117
Tyskland	371
Spanien	7
Frankrig	91
Irland	548
Nederlandene	758
Polen	107
Portugal	7
Finland	32
Sverige	784
Det Forenede Kongerige	1 354

⁽¹⁾ Kan tages i EF-farvande.»

- 4) I bilag III, del A, indsættes følgende punkt:

»8.5. Uanset punkt 8.3 og 8.4 kan fartøjer, der fisker efter kulmule, anvende hildingsgarn med en maskestørrelse på 120 mm i de pågældende områder på positioner, hvor vanddybden ifølge dybdekurverne er på under 600 m.«

5) Bilag IV: del I og II, ændres således:

»DEL I

Kvantitative begrænsninger for så vidt angår licenser og fiskeritilladelser til EF-fartøjer, der fisker i tredjelands farvande

Fiskeriområde	Fiskeri	Antal licenser	Fordeling af licenserne blandt medlemsstaterne	Maksimalt antal fartøjer, der må være til stede på noget tidspunkt
Norske farvande og fiskerizonen omkring Jan Mayen	Sild, nord for 62° 00' N	77	DK: 26, DE: 5, FR: 1, IRL: 7, NL: 9, SE: 10, UK: 17	57
	Demersale arter, nord for 62° 00' N	80	FR: 18, PT: 9, DE: 16, ES: 20, UK: 14, IRL: 1	50
	Makrel, syd for 62° 00' N, notfiskeri	11	DE: 1 ⁽¹⁾ , DK: 26 ⁽¹⁾ ,	ikke relevant
	Makrel, syd for 62° 00' N, trawlfiskeri	19	FR: 2 ⁽¹⁾ , NL: 1 ⁽¹⁾	ikke relevant
	Makrel, nord for 62° 00' N, notfiskeri	11 ⁽²⁾	DK: 11	ikke relevant
	Industriarter, syd for 62° 00' N	480	DK: 450, UK: 30	150
Færøske farvande	Enhver form for trawlfiskeri med fartøjer på højst 180 fod i området 12-21 sømil fra de færøske basislinjer	26	BE: 0, DE: 4, FR: 4, UK: 18	13
	Direkte fiskeri efter torsk og kuller med en mindstemaskestørrelse på 135 mm, begrænset til området syd for 62° 28' N og øst for 6° 30' W	8 ⁽³⁾		4
	Trawlfiskeri uden for 21 sømil fra de færøske basislinjer. I perioderne fra 1. marts til 31. maj og 1. oktober til 31. december må disse fartøjer fiske i området mellem 61° 20' N og 62° 00' N og mellem 12-21 sømil fra basislinjerne.	70	BE: 0, DE: 10, FR: 40, UK: 20	26
	Trawlfiskeri efter byrkelange med en mindstemaskestørrelse på 100 mm i området syd for 61° 30' N og vest for 9° 00' V og i området mellem 7° 00' V og 9° 00' V syd for 60° 30' N og i området sydvest for en linje mellem 60° 30' N, 7° 00' V og 60° 00' N, 6° 00' V	70	DE: 8 ⁽⁴⁾ , FR: 12 ⁽⁴⁾ , UK: 0 ⁽⁴⁾	20 ⁽⁵⁾
	Direkte trawlfiskeri efter sej med en mindstemaskestørrelse på 120 mm og med mulighed for at benytte rundstropper omkring fangstposen	70		22 ⁽⁵⁾
	Fiskeri efter blåhvilling. Det samlede antal licenser kan forhøjes med 4 fartøjer med henblik på at danne par, hvis de færøske myndigheder indfører særlige regler for adgang til et område, som benævnes »hovedfiskeriområdet for blåhvilling«	36	DE: 3, DK: 19, FR: 2, UK: 5, NL: 5	20
	Linefiskeri	10	UK: 10	6
	Makrelfiskeri	12	DK: 12	12
	Sildefiskeri nord for 62° N	21	DE: 1, DK: 7, FR: 0, UK: 5, IRL: 2, NL: 3, SE: 3	21

Fiskeriområde	Fiskeri	Antal licenser	Fordeling af licenserne blandt medlemsstaterne	Maksimalt antal fartøjer, der må være til stede på noget tidspunkt
Den Russiske Føderations farvande	Alle fiskerier	pm		pm
	Torskefiskeri	7 ⁽⁶⁾		pm
	Brislingefiskeri	pm		pm

(¹) Denne fordeling gælder for notfiskeri og trawlfiskeri.

(²) Skal udvælges blandt de 11 licenser til notfiskeri efter makrel, syd for 62° 00' N.

(³) Ifølge aftalen fra 1999 er tallene for direkte fiskeri efter torsk og kuller medregnet i tallene for »Enhver form for trawlfiskeri med fartøjer på højst 180 fod i området 12-21 sømil fra de færøske basislinjer».

(⁴) Disse tal henviser til det maksimale antal fartøjer, der må være til stede på noget tidspunkt.

(⁵) Disse tal indgår i tallene for »Trawlfiskeri uden for 21 sømil fra de færøske basislinjer».

(⁶) Gælder kun fartøjer, der fører Letlands flag.

DEL II

Kvantitative begrænsninger for så vidt angår licenser og fiskeritilladelser til tredjelandsfiskerifartøjer, der fisker i EF-farvande

Flagstat	Fiskeri	Antal licenser	Maksimalt antal fartøjer, der må være til stede på noget tidspunkt
Norge	HSild, nord for 62° 00' N	18	18
Færøerne	Makrel, VIa (nord for 56° 30' N), VIIe, f, h, hestemakrel, IV, VIa (nord for 56° 30' N), VIIe, f, h, sild, VIa (nord for 56° 30' N)	14	14
	Sild, nord for 62° 00' N	21	21
	Sild, IIIa	4	4
	Industrifiskeri efter sperling og brisling, IV, VIa (nord for 56° 30' N), tobis, IV (herunder uundgåelige bifangster af blåhvilling)	15	15
	Lange og brosme	20	10
	Blåhvilling, II, IVa, VIa (nord for 56° 30' N), VIb, VII (vest for 12° 00' V)	20	20
	Byrkelange	16	16
Den Russiske Føderation	Sild, IIIId (svenske farvande)	pm	pm
	Sild, IIIId (svenske farvande, moderskibe, der ikke driver fiskeri)	pm	pm
	Brisling	4 ⁽¹⁾	pm
Barbados	<i>Penaeus</i> -rejer ⁽²⁾ (Fransk Guyanas farvande)	5	pm ⁽³⁾
	Snappere ⁽⁴⁾ (Fransk Guyanas farvande)	5	pm
Guyana	<i>Penaeus</i> -rejer ⁽⁵⁾ (Fransk Guyanas farvande)	pm	pm ⁽⁶⁾
Surinam	<i>Penaeus</i> -rejer ⁽⁵⁾ (Fransk Guyanas farvande)	5	pm ⁽⁷⁾
Trinidad og Tobago	<i>Penaeus</i> -rejer ⁽⁵⁾ (Fransk Guyanas farvande)	8	pm ⁽⁸⁾
Japan	Tun ⁽⁹⁾ (Fransk Guyanas farvande)	pm	
Korea	Tun ⁽¹⁰⁾ (Fransk Guyanas farvande)	pm	pm ⁽⁵⁾
Venezuela	Snappere ⁽⁵⁾ (Fransk Guyanas farvande)	41	pm
	Hajer ⁽⁵⁾ (Fransk Guyanas farvande)	4	pm

⁽¹⁾ Gælder kun for det lettiske område i EF-farvande.

⁽²⁾ Licenser til fiskeri efter rejer i departementet Fransk Guyanas farvande udstedes på grundlag af en fiskeriplan, som forelægges af myndighederne i det pågældende tredjeland og godkendes af Kommissionen. Gyldighedsperioden for den enkelte licens begrænses til den fangstperiode, der er fastsat i den fiskeriplan, som licensen er udstedt på grundlag af.

⁽³⁾ Det årlige antal havdage er begrænset til 200.

⁽⁴⁾ Må udelukkende fiskes med langline eller tejne (snappere) eller langline eller net med en mindstemaskestørrelse på 100 mm, på større dybde end 30 m (hajer). For at få udstedt en sådan licens skal det godtgøres, at der mellem ejeren, som ansøger om en licens, og en forarbejdningsvirksomhed beliggende i departementet Fransk Guyana er indgået en gyldig kontrakt, ifølge hvilken 75 % af det pågældende fartøjs fangster af snappere og 50 % af dets fangster af hajer skal landes i nævnte departement med henblik på forarbejdning i den pågældende virksomheds anlæg.

Ovennævnte kontrakt skal være forsynet med en påtegning fra de franske myndigheder, som påser, at kontrakten er i overensstemmelse med den faktiske kapacitet ved den forarbejdningsvirksomhed, som indgår kontrakten, og med målet for udviklingen af Guyanas økonomi. En kopi af den påtænkte kontrakt skal vedlægges licensansøgningen. Hvis ovennævnte påtegning afslås, underretter de franske myndigheder den pågældende ansøger og Kommissionen herom og begrundes afslaget.

⁽⁵⁾ Gældende i perioden 1. januar-30. april 2006.

⁽⁶⁾ I afventning af afslutningen af fiskerikonsultationerne med Norge om 2006.

⁽⁷⁾ Det årlige antal havdage er begrænset til pm.

⁽⁸⁾ Det årlige antal havdage er begrænset til 350.

⁽⁹⁾ Må kun fiskes med langline.

⁽¹⁰⁾ Heraf på ethvert tidspunkt højst 10 for fartøjer, der fisker efter torsk med garn.«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 942/2006**af 26. juni 2006****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 27. juni 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. juni 2006.

På Kommissionens vegne

J. L. DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 386/2005 (EUT L 62 af 9.3.2005, s. 3).

BILAG

til Kommissionens forordning af 26. juni 2006 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	53,8
	096	65,4
	204	33,1
	999	50,8
0707 00 05	052	129,4
	096	30,2
	999	79,8
0709 90 70	052	98,1
	999	98,1
0805 50 10	388	54,1
	528	56,8
	999	55,5
0808 10 80	388	91,9
	400	109,2
	404	104,9
	508	90,9
	512	89,0
	524	50,8
	528	78,5
	720	102,2
	800	180,6
	804	107,0
999	100,5	
0809 10 00	052	219,8
	624	217,3
	999	218,6
0809 20 95	052	331,6
	068	107,3
	999	219,5
0809 40 05	624	193,2
	999	193,2

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 750/2005 (EUT L 126 af 19.5.2005, s. 12). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 943/2006

af 26. juni 2006

om ændring af forordning (EF) nr. 2707/2000 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår EF-støtte til uddeling af mælk og visse mejeriprodukter til skoleelever

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, særlig artikel 15 og artikel 47, andet led, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 14, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1255/1999 fastsættes beløbene for støtten til uddeling af mejeriprodukter til skoleelever for perioden fra 1. juli 2005 til 30. juni 2006.
- (2) For at gøre det lettere for de nationale administrationer og de organer, der gennemfører ordningen, at udbetale støtten blev der ved udgangen af skoleåret 2004/2005 indsat en overgangsbestemmelse i Kommissionens forordning (EF) nr. 2707/2000 ⁽²⁾.
- (3) De medlemsstater, hvor skoleåret 2005/2006 slutter i juli, vil fortsat have vanskeligheder i forbindelse med støttens udbetaling på grund af det ændrede støttebeløb.

Det er derfor hensigtsmæssigt også at anvende samme bestemmelse i skoleåret 2005/2006.

- (4) Forordning (EF) nr. 2707/2000 bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (5) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 4, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 2707/2000 affattes således:

»For skoleåret 2005/2006 kan den kurs, der gælder den første dag i juni, også anvendes i juli, hvis et skoleår i medlemsstaten slutter i juli.«

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. juni 2006.

På Kommissionens vegne

Mariann FISCHER BOEL

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1913/2005 (EUT L 307 af 25.11.2005, s. 2).

⁽²⁾ EFT L 311 af 12.12.2000, s. 37. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2107/2005 (EUT L 337 af 22.12.2005, s. 20).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 944/2006

af 26. juni 2006

om åbning af en krisedestillation i henhold til artikel 30 i Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 for visse vine i Italien

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾, særlig artikel 33, stk. 1, litra f), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Efter artikel 30 i forordning (EF) nr. 1493/1999 kan der foretages en krisedestillation i tilfælde af usædvanlige markedsforstyrrelser som følge af stor overskudsproduktion. Foranstaltningen kan begrænses til bestemte vinkategorier eller til bestemte produktionsområder, og den kan anvendes på kvbd på anmodning fra den pågældende medlemsstat.
- (2) Den italienske regering anmodede ved brev af 14. april 2006 om, at der åbnes en krisedestillation for bordvine, der produceres på landets område, samt for visse kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder (kvbd).
- (3) Der er konstateret en stor overskudsproduktion på markedet for bordvin samt på markedet for visse kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder (kvbd) i Italien, hvilket afspejler sig i faldende priser og en foruroligende stigning i lagrene ved udgangen af indeværende produktionsår. For at vende denne negative udvikling og således afhjælpe den vanskelige markedssituation er det nødvendigt at bringe lagrene af italiensk vin ned på et niveau, der anses for normalt til at dække markedets behovet.
- (4) Da betingelserne i artikel 30, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1493/1999 er opfyldt, bør der åbnes en krisedestillation for en mængde på højst 2,5 mio. hl bordvin og en mængde på højst 100 000 hl for visse kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder (kvbd).

- (5) Krisedestillationen, som er åbnet ved denne forordning, skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 1623/2000 af 25. juli 2000 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 om den fælles markedsordning for vin for så vidt angår markedsmekanismer ⁽²⁾, hvad angår den destillationsforanstaltning, som er fastsat i artikel 30 i forordning (EF) nr. 1493/1999. Andre bestemmelser i forordning (EF) nr. 1623/2000 finder også anvendelse, bl.a. bestemmelserne om levering af alkohol til interventionsorganet og udbetaling af forskud.
- (6) Den opkøbspris, som destilleriet skal betale producenten, bør fastsættes på et sådant niveau, at markedsforstyrrelsen afhjælpes, og producenterne får mulighed for at gøre brug af foranstaltningen.
- (7) Det produkt, der fremkommer ved krisedestillationen, må kun være råalkohol eller neutral alkohol, der skal leveres til interventionsorganet for at forhindre forstyrrelser på det marked for konsumalkohol, som i første række forsynes ved destillation i henhold til artikel 29 i forordning (EF) nr. 1493/1999.
- (8) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den krisedestillation, der er omhandlet i artikel 30 i forordning (EF) nr. 1493/1999, omfatter højst 2,5 mio. hl bordvin og højst 100 000 hl kvalitetsvin fra bestemte dyrkningsområder (kvbd) med betegnelserne Barbera d'Asti, Barbera Monferrato, Piemonte Barbera, Dolcetto d'Ovada, Dolcetto d'Acqui, Dolcetto d'Asti, Monferrato Dolcetto, Grignolino d'Asti og Piemonte Grignolino, jf. forordning (EF) nr. 1623/2000 vedrørende denne type destillation.

Artikel 2

Hver producent kan indgå en leveringskontrakt, jf. artikel 65 i forordning (EF) nr. 1623/2000 (i det følgende benævnt »kontrakt«), fra den 3. juli 2006 til den 24. juli 2006 for bordvin og fra den 3. juli 2006 til den 14. juli 2006 for kvbd.

⁽¹⁾ EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2165/2005 (EUT L 345 af 28.12.2005, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 194 af 31.7.2000, s. 45. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1820/2005 (EUT L 293 af 9.11.2005, s. 8).

Kontrakterne vedlægges bevis for, at der er stillet en sikkerhed på 5 EUR/hl.

Kontrakterne må ikke overdrages.

Artikel 3

1. Overstiger de samlede mængder omfattet af de kontrakter, der indgives til interventionsorganet, de mængder, som er fastsat i artikel 1, fastlægger medlemsstaten de nedsættelsessatser, der skal anvendes på ovennævnte kontrakter.

2. Medlemsstaten vedtager de administrative bestemmelser, der er nødvendige for at godkende kontrakterne, senest den 13. september 2006 for bordvin og den 28. juli 2006 for kvbd. I godkendelsen angives i givet fald den anvendte nedsættelsessats og den pr. kontrakt accepterede mængde vin, og producenten oplyses om, at vedkommende kan opsiges kontrakten, hvis der anvendes en nedsættelsessats.

Medlemsstaten meddeler inden den 20. september 2006 for bordvin og den 25. august 2006 for kvbd Kommissionen, hvilke mængder vin der er anført i de godkendte kontrakter.

3. Medlemsstaten kan begrænse det antal kontrakter, som en producent kan indgå i henhold til denne forordning.

Artikel 4

1. Den mængde vin, som er omfattet af godkendte kontrakter, skal leveres til destilleri senest den 15. december 2006 for bordvin og den 31. august 2006 for kvbd. Den fremstillede alkohol skal leveres til interventionsorganet i henhold til artikel 6, stk. 1, senest den 31. marts 2007 for bordvin og den 30. september 2006 for kvbd.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. juni 2006.

2. Sikkerheden frigives for de mængder, der er leveret, når producenten fører bevis for levering til destilleri.

Leveres vinen ikke, inden fristen udløber, fortabes sikkerheden.

Artikel 5

Minimumsopkøbsprisen for vin, der leveres til destillation i henhold til denne forordning, er på 1,914 EUR pr. % vol. pr. hl for bordvin og på 3,00 EUR pr. % vol. pr. hl for kvbd.

Artikel 6

1. Destilleriet leverer det destillerede produkt til interventionsorganet. Produktet skal have et alkoholindhold på mindst 92 % vol.

2. Interventionsorganet betaler destilleriet 2,281 EUR pr. % vol. pr. hl leveret råalkohol, hvis denne er fremstillet af bordvin, og 3,367 EUR pr. % vol. pr. hl, hvis den er fremstillet af kvbd. Betalingen foregår i henhold til artikel 62, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1623/2000.

Destilleriet kan modtage et forskud på 1,122 EUR pr. % vol. pr. hl for alkohol fremstillet af bordvin og på 2,208 EUR pr. % vol. pr. hl for alkohol fremstillet af kvbd. Den pris, der rent faktisk betales, nedsættes i så fald med forskuddet. Artikel 66 og 67 i forordning (EF) nr. 1623/2000 anvendes.

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 3. juli 2006.

På Kommissionens vegne

Mariann FISCHER BOEL

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 945/2006**af 26. juni 2006****om ændring af forordning (EF) nr. 1342/2003 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for korn og ris**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1785/2003 af 29. september 2003 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, særlig artikel 10, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 11a og 11c i forordning (EF) nr. 1785/2003 fastsætter ordningen for beregning og periodisk fastsættelse af importtolden for afskallet ris henhørende under KN-kode 1006 20 og for delvis sleben og sleben ris henhørende under KN-kode 1006 30.
- (2) For at undgå, at denne ordning forstyrres som følge af urimelige importlicensansøgninger, bør satsen i Kommissionens forordning (EF) nr. 1342/2003 ⁽²⁾ for sikkerhedsstillelsen vedrørende importlicenserne for afskallet ris, delvis sleben ris og sleben ris fastsættes på et tilstrækkeligt højt niveau.

(3) Forordning (EF) nr. 1342/2003 bør ændres i overensstemmelse hermed.

(4) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 12 i forordning (EF) nr. 1342/2003 tilføjes følgende som litra aa):

»aa) 30 EUR/ton, uanset litra a), for produkter henhørende under KN-kode 1006 20 og 1006 30, hvis det drejer sig om importlicenser.«

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. juni 2006.

På Kommissionens vegne
Mariann FISCHER BOEL
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 96. Ændret ved forordning (EF) nr. 797/2006 (EUT L 144 af 31.5.2006, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 189 af 29.7.2003, s. 12. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 830/2006 (EUT L 150 af 3.6.2006, s. 3).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 946/2006**af 23. juni 2006****om forbud mod fiskeri efter brisling i ICES-område IIIb, c, d (EF-farvande) fra fartøjer, der fører tysk flag**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik⁽¹⁾, særlig artikel 26, stk. 4,under henvisning til forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik⁽²⁾, særlig artikel 21, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 52/2006 af 22. december 2005 om fastsættelse for 2006 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for Østersøen⁽³⁾, fastsættes der kvoter for 2006.
- (2) Ifølge de oplysninger, Kommissionen har modtaget, har fiskeriet efter den bestand, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, fra fartøjer, der fører den i samme bilag omhandlede medlemsstats flag eller er registreret i den pågældende medlemsstat, nået et sådant omfang, at den tildelte kvote for 2006 er opbrugt.

- (3) Det er derfor nødvendigt at forbyde fiskeri efter den pågældende bestand samt opbevaring om bord, omladning og landing af fangster af denne bestand —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1***Opbrugt kvote**

Den fiskekvote, som for 2006 tildeltes den medlemsstat, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, for den i samme bilag omhandlede bestand, må anses for at være opbrugt fra den dato, der er fastsat i det pågældende bilag.

*Artikel 2***Forbud**

Fiskeri efter den bestand, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, fra fartøjer, der fører den i samme bilag omhandlede medlemsstats flag eller er registreret i denne medlemsstat, er forbudt fra den dato, der er fastsat i det pågældende bilag. Det er forbudt at opbevare om bord, omlade eller lande fangster af denne bestand taget af de pågældende fartøjer efter den pågældende dato.

*Artikel 3***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. juni 2006.

På Kommissionens vegne

Jörgen HOLMQUIST

Generaldirektør for fiskeri og maritime anliggender

⁽¹⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 768/2005 (EUT L 128 af 21.5.2005, s. 1).

⁽³⁾ EUT L 16 af 20.1.2006, s. 184.

BILAG

Nr.	11
Medlemsstat	Tyskland
Bestand	SPR/3B23.; SPR/3C22.; SPR/3D24.; SPR/3D25.; SPR/3D26.; SPR/3D27.; SPR/3D28.; SPR/3D29.; SPR/3D30.; SPR/3D31.; SPR/3D32.
Art	Brisling (<i>Sprattus sprattus</i>)
Område	IIIb, c, d (EF-farvande)
Dato	1. juni 2006

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 947/2006**af 26. juni 2006****om fastsættelse af, i hvilket omfang ansøgninger om importlicenser, som er indsendt i juni 2006 for ungtyre bestemt til opfedning, i forbindelse med et toldkontingent, der er fastsat i forordning (EF) nr. 800/2006, kan imødekommes**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2006 af 30. maj 2006 om åbning og forvaltning af et toldkontingent for indførsel af ungtyre til opfedning (1. juli 2006 til 30. juni 2007) ⁽²⁾, særlig artikel 1, stk. 4, og artikel 4, og

ud fra følgende betragtning:

I artikel 1, stk. 3 i forordning (EF) nr. 800/2006 fastsættes antallet af ungtyre, der kan indføres på særlige betingelser for

perioden 1. juli 2006 til 30. juni 2007. Ansøgningerne om importlicenser kan alle imødekommes fuldt ud —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De mængder, som der er søgt om i juni 2006 gennem ansøgninger om importlicenser i henhold til artikel 3, stk. 3, i forordning (EF) nr. 800/2006, imødekommes.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 27. juni 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. juni 2006.

På Kommissionens vegne

J. L. DEMARTY

Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1913/2005 (EUT L 307 af 25.11.2005, s. 2).

⁽²⁾ EUT L 144 af 31.5.2006, s. 7.

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 25. august 2005

om en fusions forenelighed med fællesmarkedet og EØS-aftalen

(Sag nr. COMP/M.3687 — Johnson & Johnson/Guidant)

(meddelt under nummer K(2005) 3230)

(Kun den engelske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2006/430/EF)

Den 25. august 2005 vedtog Kommissionen en beslutning i en fusionssag efter Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 1. En ikke-fortrolig udgave af den fuldstændige beslutning kan findes på sagens autentiske sprog og på Kommissionens arbejdssprog på Generaldirektoratet for Konkurrences hjemmeside på følgende adresse: http://europa.eu.int/comm/competition/index_en.html

I. INDLEDNING

- (1) Den 15. marts 2005 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i forordning (EF) nr. 139/2004 (herefter benævnt »fusionsforordningen«) en anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved Johnson & Johnson (herefter benævnt »J & J«, USA) gennem opkøb af aktier erhverver kontrol som omhandlet i forordningens artikel 3, stk. 1, litra b), over hele Guidant Corporation (herefter benævnt »Guidant«, USA).

A. Parterne

- (2) J & J er et selskab, der er indregistreret i USA. I 2003 havde det 111 000 ansatte på verdensplan og en omsætning på ca. 37 mia. EUR. Selskabets aktiviteter er fordelt på tre hovedområder: forbrugsvarer (18 % af omsætningen), lægemidler (47 %) og medicinsk udstyr og diagnosticeringsudstyr (36 % af omsætningen).
- (3) Guidant er et selskab, der er indregistreret i USA, og som er aktiv inden for konstruktion og udvikling af kardio-

vaskulært udstyr. I 2003 havde selskabet ca. 12 000 beskæftigede på verdensplan og en omsætning på ca. 3,3 mia. EUR. Guidant er aktiv på fire hovedområder inden for det hurtigt voksende marked for kardiovaskulært udstyr: hjerterytmeeovervågning, interventionel kardiologi, intravaskulært udstyr og hjertekirurgi.

B. Transaktionen

- (4) Fusionen omhandler J & J's overtagelse af fuld kontrol med Guidant i den i artikel 3, stk. 1, litra b), i fusionsforordningen anførte betydning.

II. DE RELEVANTE MARKEDER

- (5) Markedsundersøgelsen bekræftede, at følgende områder er mest berørt af fusionen: 1) udstyr til interventionel kardiologi, 2) intravaskulært udstyr, 3) udstyr til hjertekirurgi, 4) udstyr til overvågning af hjerterytme. Inden for sidstnævnte område er der ingen overlappning, da J & J i øjeblikket ikke er aktiv på dette område.

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

A. De relevante produktmarkeder

1) Udstyr til interventionel kardiologi

- (6) Udstyr til interventionel kardiologi anvendes til at behandle sygdomme i kranspulsåren ved hjælp af minimalt invasive procedurer. Det vigtigste udstyr på dette område er stenten, et lille ekspanderbart rør, der anbringes i en tilstoppet koronararterie for at fjerne plaque og støtte karrets væg og dermed sikre, at blodet strømmer frit.
- (7) Metalstenter og lægemiddelleuerende stenter er to særskilte produktmarkeder af følgende årsager: ingen væsentlig priskorrelation, ingen substitutionsmulighed på udbudssiden, meget betydelige forskelle i kliniske resultater, forskellige godtgørelsessystemer. Selv om metalstenter og lægemiddelleuerende stenter har samme struktur og leveringssystem, er der dog en række komponenter, der er specielt vigtige for koronare lægemiddelleuerende stenter (lægemiddel, lægemiddeldosering og frigivelseshastighed, polymercoatings).
- (8) Med hensyn til tilbehøret koronare styrekatetere, koronare styrbare guidewires og PTCA-ballonkatetere fastslog Kommissionens markedsundersøgelse, at hvert af disse produkter udgør et særskilt relevant produktmarked. De fleste indgreb kræver et specifikt sæt tilbehør med forskellige dimensioner og former.

2) Intravaskulært udstyr

- (9) Intravaskulært udstyr anvendes til minimalt invasiv behandling af perifere vaskulære (eller endovaskulære) sygdomme som f.eks. opbygning af plaque (f.eks. karforkalkning) i perifere kar (sygdom i perifere arterier) og aneurisme (udvidelse af et svagt område i en arterie).
- (10) Ligesom stenter til interventionel kardiologi er endovaskulære stenter små ekspanderbare rør, der benyttes til at behandle en forsnævring eller forstoppelse i en perifer arterie.
- (11) Parterne erkendte — i overensstemmelse med Kommissionens markedsundersøgelse — at der var to særskilte markeder for endovaskulære stenter: et marked for ballonekspanderbare stenter (normalt fremstillet af rustfrit stål og monteret på et PTA-ballonkateter) og et marked for selvekspanderende stenter, som indføres efter en anden teknik. Kommissionens undersøgelse påviste en klar tendens til mere specialisering inden for det endovaskulære område for både ballonekspanderbare stenter (dvs. segmenter for nyre- (ballonekspanderbare) stenter og for hofte-lårbens- (ballonekspanderbare) stenter og for selvekspanderbare stenter (f.eks. segmenter for lårbens- (selvekspanderbare) stenter, hofte- (selvekspanderbare) stenter og carotis-stenter).

- (12) Hvad angår tilbehør opfylder endovaskulære styrekatetere, styrbare guidewires og PTA-ballonkatetere samme funktioner som tilsvarende produkter inden for interventionel kardiologi. Som på koronarområdet skal der identificeres et relevant produktmarked for hver tilbehørskategori som følge af den høje substitutionsgrad på udbudssiden og det forhold, at alle de største producenter inden for hver tilbehørskategori udbyder en bred vifte af modeller med forskellige dimensioner og former.

3) Udstyr til hjertekirurgi

- (13) Koronar bypass graft-kirurgi (»CABG«) anvendes til at behandle sygdomme i koronararterien; den tilstoppede arterie bliver »bypassed« ved, at et andet blodkar sys (»graftes«) til aorta i den ene ende og til koronararterien væk fra det beskadigede område i den anden ende. Efter operationen strømmer blodet gennem det nygraftede kar til hjertemusklen. Det kar, der anvendes til bypass'en, fjernes (»høstes«) fra benet (»saphenavene graft«), brystet eller armen.
- (14) Følgende markeder er berørt inden for hjertekirurgi-området: i) CABG-produkter til indgreb, når hjertet slår (stabiliseringsystemer og tilbehør som f.eks. blæsere og forstøvere), ii) endoskopiske systemer til at høste kar.

B. De relevante geografiske markeder

- (15) Markedsundersøgelsen bekræftede, at de relevante geografiske markeder alle er nationale på grund af væsentlige forskelle mellem godtgørelsesordninger og indkøbsprocedurer, prisforskelle mellem lande, behov for at etablere et lokalt salgskontor og forskelle i parternes og konkurrenternes markedsandele i medlemsstaterne.

III. VURDERING

A. Interventionel kardiologi

- (16) Interventionel kardiologi er et forholdsvis nyt, innovationsdrevet område, som er præget af betydelige hindringer for adgang til markedet, f.eks. finansiering af F & U, intellektuelle ejendomsrettigheder for produktudvikling, lang time-to-market for nye produkter, kliniske forsøg, produktsortiment.
- (17) Inden for interventionel kardiologi er der to grupper aktører: de store globale selskaber, der konkurrerer på verdensplan (J & J, Guidant, Medtronic, Boston Scientific og Abbott), og »lokale aktører« (Sorin, Biotronik og andre).

1) *Lægemiddeleluerende stenter*

- (18) På markedet for lægemiddeleluerende stenter resulterer fusionen i, at en potentiel konkurrent fjernes fra markedet, da Guidant kun er aktiv inden for metalstenter og endnu ikke inden for lægemiddeleluerende stenter, medens J & J er den ene af de to udbydere, der allerede er aktiv inden for dette segment sammen med Boston Scientific.
- (19) Til trods for at der er tegn på, at Guidant sandsynligvis ville have været en af nøgleaktørerne på markedet for lægemiddeleluerende stenter og fungere som en betydelig modvægt over for de to nuværende konkurrenter J & J og Boston Scientific, viste undersøgelsen også, at de andre nye aktører på markedet sandsynligvis ville udøve et tilstrækkeligt konkurrencepres på markedet for lægemiddeleluerende stenter til at opveje det tab af konkurrence, der er en følge af J & J's overtagelse af Guidant (Medtronic, Abbott, Conor/Biotronik og Sorin).
- (20) Kommissionen konkluderede derfor, at den anmeldte fusion ikke giver anledning til alvorlig tvivl med hensyn til foreneligheden med fællesmarkedet for lægemiddeleluerende stenter, og at fusionen derfor ikke hæmmer den effektive konkurrence inden for fællesmarkedet på dette område væsentligt.

2) *Styrbare guidewires*

- (21) På markedet for styrbare guidewires bliver praktisk talt alle nationale markeder stærkt berørt af fusionen (over 40 % med en stigning på mindst 5 %), og på mange af disse markeder, herunder de største EU-lande, ligger parternes samlede markedsandele på over (65 %-75 %) og endog (75 %-85 %).

3) *Konklusion*

- (22) Kommissionen konkluderede derfor, at den anmeldte fusion giver anledning til alvorlig tvivl med hensyn til foreneligheden med fællesmarkedet, fordi den giver de fusionerende parter mulighed for at styrke Guidants ubestridte dominerende stilling på markedet, da en af de nuværende to hovedkonkurrenter fjernes fra dette marked. Det kan endvidere forventes, at de resterende virksomheder på markedet kan opnå fordele ved den konkurrencebegrænsning, der er en følge af fusionen, fordi de vil kunne opnå højere priser, end det ellers vil være tilfældet.

B. Intravaskulært udstyr

- (23) Både J & J og Guidant er førende udbydere på området for intravaskulært udstyr i EØS. Selv om der er en del konkurrenter på dette marked (Abbott, Bard, Boston Scientific, B. Braun, Cook, Edwards Lifesciences, ev3, Invatec, Medtronic, Sorin og Terumo) er det ikke alle

aktører, der har samme styrke, og som er til stede på alle produktmarkeder eller geografiske markeder. Markedsundersøgelsen viste endvidere, at Guidants forsvinden som konkurrent medfører, at den nærmeste substitut for J & J's stenter forsvinder fra markedet.

- (24) Inden for det intravaskulære marked for ballonekspanderbare stenter på EØS-plan har de fusionerende parter en samlet markedsandel på (60 %-70 %), (J & J, (30 %-40 %), Guidant (25 %-35 %)). Disse markedsandele har været forholdsvis stabile i de sidste 4 år.
- (25) Med hensyn til de relevante geografiske markeder, dvs. de enkelte medlemsstater, er der ni lande, der især bliver berørt. Det drejer sig om Østrig, Belgien, Frankrig, Tyskland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Portugal og Spanien.
- (26) Da den stærkeste og næststærkeste udbyder fusioneres ved transaktionen, vil der blive skabt en dominerende stilling på næsten alle de berørte markeder, hvilket vil resultere i, at den effektive konkurrence hæmmes væsentligt.
- (27) Inden for det intravaskulære marked for carotis-stenter i EØS er de mest berørte medlemsstater Østrig, Belgien, Finland, Frankrig, Tyskland, Italien, Nederlandene, Portugal og Spanien.
- (28) Der er tre førende udbydere på markedet for carotis-stenter: J & J, Guidant og Boston Scientific. De tegner sig for 83-96 % af markedet. Fusionen vil enten styrke J & J's eller Guidants dominerende stilling (i Østrig, Finland, Nederlandene, Portugal og Spanien) eller betyde, at den anden- og tredjestørste udbyder vil fusionere og blive ny markedsleder (Belgien, Tyskland og Italien).
- (29) I betragtning af fusionens omfang, hindringer for adgang til markedet, kundeloyalitet, substitutionsgrad og bortfald af betydeligt konkurrencepres vil transaktionen på ovennævnte nationale markeder få ensidige negative virkninger og derfor hæmme en effektiv konkurrence på fællesmarkedet.
- (30) På markedet for stenter til anbringelse uden for carotis er de mest berørte medlemsstater Østrig, Belgien, Tyskland og Nederlandene. På de fleste af disse markeder er J & J markedsleder, og Guidant er en af de førende udbydere, som af de fleste kunder betragtes som den nærmeste substitut for J & J.
- (31) Hvad angår selvekspanderbare stenter til anbringelse uden for carotis på ovennævnte nationale markeder vil fusionen resultere i ikke-samordnede negative virkninger på disse markeder og derfor hæmme en effektiv konkurrence på fællesmarkedet og i EØS på grund af skabelse eller styrkelse af en dominerende stilling.

- (32) Kommissionen konkluderede derfor, at den anmeldte fusion gav anledning til alvorlig tvivl med hensyn til foreneligheden med fællesmarkedet hvad angår markedet for intravaskulære stenter. Ved fusionen skabes en dominerende stilling på markedet for ballonekspanderbare stenter, og den vil få ensidige negative virkninger på markedet for carotis-stenter og stenter til anbringelse uden for carotis og følgelig hæmme en effektiv konkurrence inden for fællesmarkedet.

C. Hjertekirurgi: endoskopiske systemer til at høste kar

- (33) Salget inden for EØS af endoskopiske systemer til at høste kar er betydeligt mindre end i USA, men viser en stigende tendens. I Europa anvendes konventionel høstning af kar i langt de fleste procedurer (98 %). J & J og Guidant er stort set de eneste to udbydere af disse systemer og tegner sig for markedsandele på ca. 90-95 % (parternes skøn) og 100 % (andre europæiske udbyderes skøn).
- (34) Kommissionen konkluderede derfor, at den anmeldte fusion gav anledning til alvorlig tvivl med hensyn til foreneligheden med fællesmarkedet, når det drejer sig om endoskopiske systemer til at høste kar, og at den vil resultere i, at der praktisk talt skabes et monopol i Europa.

IV. PARTERNES TILSAGN

- (35) For at afhjælpe ovennævnte problemer i forbindelse med styrbare guidewires, markedet for intravaskulært udstyr og hjertekirurgi gav parterne følgende tilsagn:
- På området for styrbare guidewires foreslog parterne at sælge aktiver, der primært er forbundet med udbud og salg af J & J's styrbare guidewires i EØS. Salget medfører hovedsagelig overførsel af lagerbeholdning og kundefortegnelser, overdragelse af brugsret til varemærker, uddeling af licens til intellektuelle ejendomsrettigheder og overførsel af specifikationer for konstruktion af J & J-guidewires. Salget er begrænset til Europa og omfatter ikke produktion, samling, sterilisering (disse operationer har J & J i øjeblikket outsourcet til en tredjepart), distribution og lageraktiviteter.
  - På det intravaskulære område har parterne foreslået at sælge alle de aktiviteter (produkter, logistik, lagerbeholdning, kundefortegnelser, salgspersonale, varemærker og intellektuelle ejendomsrettigheder), som Guidants Endovascular Solutions-afdeling har inden

for EØS-området. Salget omfatter ikke produktion, finansiering, administration, F & U, personale, som beskæftiger sig med juridiske anliggender, kvalitet og klinisk forskning, og som er baseret i USA og opererer på verdensplan. Parterne tilbyder køberen en midlertidig OEM-aftale fulgt op af enten videreførelse af en sådan aftale eller uindskrænket støtte til at efterligne det amerikanske produktionsanlæg i Europa. Salget omfatter også embolisk beskyttelsesudstyr og endovaskulært tilbehør udover de endovaskulære stenter, som Kommissionens undersøgelse var koncentreret om.

- c) På området for hjertekirurgi har parterne foreslået at frasælge en af følgende dele:
- J & J's endoskopiske systemer til at høste kar og systemer til arteriehøst (»ERA-kits«)
  - aktiver og personale i hele verden i Guidants afdeling for hjertekirurgi
  - Guidants endoskopiske produkter til at høste kar (»EVH-kits«).

V. VURDERING AF DE FREMSATTE TILSAGN

- (36) Som bekræftet af Kommissionens markedsundersøgelse kan disse tilsagn betragtes som tilstrækkelige til at fjerne betænkelighederne vedrørende styrbare guidewires og markedet for intravaskulært udstyr og hjertekirurgi som beskrevet ovenfor.
- (37) Kommissionen konkluderede derfor på basis af parternes tilsagn, at den anmeldte fusion ikke vil betyde nogen væsentlig hindring for en effektiv konkurrence i Fællesskabet eller en betydelig der heraf. Det foreslås derfor, at fusionen erklæres for forenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, og artikel 8, stk. 2, i fusionsforordningen og artikel 57 i EØS-aftalen.

VI. KONKLUSION

- (38) Af ovennævnte årsager konkluderede Kommissionen, at den påtænkte fusion ikke hæmmer den effektive konkurrence på fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf. Fusionen blev derfor i en beslutning af 25. august 2005 erklæret for forenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen i overensstemmelse med fusionsforordningens artikel 8, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 57.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 5. oktober 2005

om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 mod Automobiles Peugeot SA og Peugeot Nederland NV

(Sag COMP/E2/36623, 36820 og 37275 — SEP m.fl./Automobiles Peugeot SA)

(meddelt under nummer K(2005) 3683)

(Kun den franske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2006/431/EF)

Den 5. oktober 2005 vedtog Kommissionen en beslutning om en procedure efter EF-traktatens artikel 81. I overensstemmelse med artikel 30 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽¹⁾ offentliggør Kommissionen hermed parternes navne og beslutningens hovedindhold, herunder de pålagte sanktioner, dog således at virksomhedernes berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder beskyttes, er sikret. En ikke-fortrolig udgave af hele beslutningen findes på de autentiske sprog og på Kommissionens arbejdssprog på webstedet for Generaldirektoratet for Konkurrence på følgende adresse: http://europa.eu.int/comm/competition/index_da.html

1. OVERTRÆDELSEN I KORTE TRÆK

1.2. Sagsbeskrivelse

1.1. Indledning

- (1) Efter at have modtaget klager fra nogle franske mellem-mænd vedtog Kommissionen den 5. oktober 2005 en beslutning i medfør af artikel 7 i forordning (EF) nr. 1/2003 (herefter »beslutningen«), rettet til bilproducenten Automobiles Peugeot SA, og Peugeot Nederland NV, virksomhedens helejede datterselskab, der beskæftiger sig med import af Peugeot-biler til Nederlandene (herefter »PNE«), for overtrædelse af traktatens artikel 81. De to virksomheder overtrådte gennem en aftale med Peugeots net af forhandlere i Nederlandene artikel 81 ved at gennemføre to foranstaltninger, der skulle begrænse grænseoverskridende salg af biler fra Nederlandene til endelige forbrugere i andre medlemsstater, især Frankrig. Den første foranstaltning, der blev iværksat fra 1997 til 2003, bestod af et bonussystem for forhandlere, der forskelsbehandlede i forbindelse med eksportsalg, som når man betragter dets objektive funktion, gik ud over det nødvendige for at tilskynde de nederlandske forhandlere til at bestrebe sig for at sælge flest mulige biler inden for deres kontraktområde. Den anden foranstaltning, der blev gennemført fra 1997 til 2001, bestod i, at Automobiles Peugeot SA lagde pres på de forhandlere, der eksporterede biler; denne direkte foranstaltning forstærkede virkningen af den diskriminerende bonus.

1.2.1. Virksomhederne og det relevante produkt

1.2.1.1. Virksomhederne

- (2) Peugeot SA (herefter »PSA«) er Europas næststørste bilproducent med en markedsandel på 15,5 % i 2002 (personbiler og varevogne). Virksomheden omfatter mærkerne Peugeot og Citroën. Automobiles Peugeot SA er en generel bilproducent, der ejes 100 % af PSA, som udvikler, producerer og distribuerer biler af mærket Peugeot. I hver af de 25 medlemsstater varetages distributionen af Peugeots produkter og tjenesteydelser af et nationalt detailnet. I Nederlandene administreres og drives dette net af en importør, der kontrolleres 100 % af Automobiles Peugeot SA, nemlig PNE, der har adresse i Utrecht i Nederlandene.
- (3) I Nederlandene består Peugeots net af forhandlere og videresælgere, som virksomheden har kontrakt med. Antallet af forhandlere og videresælgere på Peugeots net i Nederlandene blev skåret kraftigt ned fra 1995 til 2003.

1.2.1.2. Det relevante marked

- (4) Markedet for personbiler kan opdeles i en række segmenter. Den konkurrencebegrænsning, beslutningen vedrører, har som formål at begrænse konkurrencen, og er betydelig, ikke blot når markedet betragtes som

⁽¹⁾ EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 411/2004 (EUT L 68 af 6.3.2004, s. 1).

de enkelte segmenter, men også hvis man finder, at et segment, der er relevant for sagen, og dets to nabosegmenter overlapper og udgør et relevant marked, eller hvis man betragter det relevante marked som bestående af alle de segmenter, der er nævnt i betragtningerne. Det er derfor ikke nødvendigt her at tage endelig stilling til, hvilket segment der skal betragtes som det relevante marked, eller at afgøre, om markedet for personbiler omfatter hele Fællesskabet, eller om hver enkelt medlemsstat udgør et særskilt geografisk marked.

- (5) Fra 1995 til 2002 steg det samlede antal personbiler, der hvert år blev indregistreret i EU og EØS, fra 12 034 316 til 14 398 718 enheder. Mærket Peugeot tegnede sig alene for i alt 861 696 indregistreringer i 1995 og 1 277 738 i 2002, hvorved Peugeot gik fra sjette- til tredjepladsen blandt producenterne i EU med en markedsandel, der steg fra 7,2 % i 1995 til 8,9 % i 2002⁽¹⁾. Peugeot oplevede i Nederlandene en kraftig vedvarende stigning i markedsandele, der gik fra 6,5 % i 1997 til 10,7 % i 2003 for personbilers vedkommende.

1.2.2. Aftalen

- (6) Beslutningen vedrører en overtrædelse i form af eksklusive og selektive distributionsaftaler mellem Peugeot og virksomhedens nederlandske forhandlere. Denne overtrædelse var koncentreret om to specifikke foranstaltninger, der skulle begrænse parallelimporten: et system til belønning af forhandlere afhængigt af bilens geografiske bestemmelsessted og pres på de forhandlere, der eksporterede biler.

1.2.2.1. Diskriminerende bonus

- (7) I Nederlandene bestod afregningen med forhandlerne af et fast beløb (fortjenstmargenen⁽²⁾) og et beløb, der afhang af forhandlerens resultater (bonus⁽³⁾), som forhandleren havde brug for, hvis han skulle tjene

penge på aktiviteterne. De nederlandske forhandlere kunne dog kun opnå denne bonus på betingelse af, at de solgte biler blev indregistreret i Nederlandene. I det system, Peugeot indførte, skelnede man mellem to faser i bonusordningen. Retten til bonus erhvervede man efter en progressiv skala for opfyldelsen af en målsætning, der blev fastsat ved årets begyndelse, nemlig et mål for salget inden for forhandlerens område. Når salgsmålet var nået, afhang udbetalingen af den optjente bonus desuden af antallet af biler solgt inden for dette område. Automobiles Peugeot SA krævede indregistrering i Nederlandene for både 1) at opfylde det salgsmål, der gav ret til bonus, og fastsatte rabatniveauet pr. bil, og 2) at identificere alle biler solgt af Automobiles Peugeot SA, der kunne medtages i denne afregning (udbetalingen af bonusen).

- (8) I perioden fra 1. januar 1997 til 31. december 1999 anvendte Automobiles Peugeot SA et afregningssystem for sine forhandlere, der bestod i at udbetale forhandleren et supplerende beløb (»bonus« og »superbonus«) for at have solgt alle de bilmodeller, der blev indregistreret i Nederlandene efter den 1. januar 1997. Derefter, i perioden 1. januar 2000 til 1. oktober 2003 ændrede Automobiles Peugeot SA afregningssystemet for forhandlerne og indførte et beløb, der var afhængigt af fortjenstmargenen, men bevarede en »kvantitativ bonus«, der blev udbetalt til forhandlere, der opfyldte deres mål for indregistrering af Peugeotere i Nederlandene. Princippet om den kvantitative bonus ændrede sig kun en smule i de to perioder. Ved tildelingen af bonusen blev forhandlerne opdelt i kategorier afhængigt af, hvor mange biler de regnede med at sælge. Fastsættelsen af bonusen blev foretaget efter bilmodellen, forhandlerkategorien og den procentsats af målet, der blev nået.

- (9) Fra og med januar 1997 blev der hvert år sendt rundskrivelser til samtlige forhandlere om et nyt bonussystem og en række forsøgsordninger, hvorefter det generelt kun var de personbiler, der blev indregistreret på det nederlandske marked, der blev medregnet ved udbetalingen af bonusen.

1.2.2.2. Pres på forhandlerne

- (10) Gennem den anden af de nævnte foranstaltninger lagde Automobiles Peugeot SA pres på forhandlerne, og dette pres forstærkede virkningen af det diskriminerende bonussystem gennem direkte indgreb over for forhandlerne eller forsøg på at begrænse de eksportaktiviteter, de havde udviklet, ved at true med at begrænse leverancerne.

⁽¹⁾ PSA havde med mærkerne Peugeot og Citroën en stigende markedsandel på mellem 12 % (i 1995) og 15,3 % (i første halvår af 2003) af antallet af nye indregistreringer, hvorved virksomheden fra og med 1999 blev Europas næststørste leverandør af personbiler efter Volkswagen-koncernen.

⁽²⁾ Forhandlerens fortjenstmargen er forskellen mellem den anbefalede listeprijs på en bestemt model og den pris, forhandleren køber bilen til hos leverandøren. Denne rabat skal finansiere distributionsomkostningerne og distributørers generalomkostninger og de rabatter, han selv i reglen må give de endelige forbrugere.

⁽³⁾ Bonusen består af et fast beløb, som forhandleren modtager fra leverandøren med faste intervaller for hver bil, han har solgt på de gældende betingelser. Udbetalingen af denne bonus er afhængig af, at han når visse kvalitative og kvantitative mål.

- (11) Her skal det understreges, at medlemmerne af distributionsnettet havde kendskab til Automobiles Peugeot SA's strategi om at begrænse eksporten fra Nederlandene og frygtede eksportens virkning for deres fortjeneste på lang sigt. Derfor gav de på tre møder med importøren udtryk for, at de var enige med hans målsætning for de foranstaltninger, han krævede. Peugeot lagde vægt på at sikre, at alle medlemmer af det nederlandske distributionsnet handlede som ønsket: Hvis der var tale om eksport, greb importøren ind med direkte trusler og restriktioner af leverancerne for at håndhæve den indførte disciplin.
- (12) I første omgang lagde PNE direkte pres på forhandlerne ved lejlighedsvis at gribe ind og begrænse visse forhandlernes eksportsalg. PNE lagde især pres på forhandlerne gennem Account Managers Dealernet (AMD), som var en del af importørens salgsafdeling. I nogle af AMD's besøgsrapporter var der omtale af salg af biler til forbrugere med adresse i udlandet. De kommentarer fra AMD, der er nævnt i beslutningen, giver kun mening, hvis eksport set fra Automobiles Peugeot SA's synspunkt fortsat skulle være noget helt exceptionelt. Andre eksempler bekræfter, at der blev lagt pres på forhandlerne med samme formål af andre end AMD. Der blev foretaget direkte indgreb over for otte forhandlere fra 1997 til 2001.

- (13) Fra og med 1997 kom presset desuden til udtryk i form af trusler om at begrænse leverancerne af blandt andet de mest solgte modeller som 806. I 1997 blev nogle modeller, f.eks. 406 Airline og 106 Accent, udelukkende forbeholdt det nederlandske marked: Eksport af disse modeller var upassende adfærd, som den eksporterende forhandler ville blive stillet til ansvar for. Truslerne om leverancebegrænsninger blev fulgt op af sporadiske begrænsninger og vedrørte især model 306 stationcar. Det fremgår af en række mødereferater, at Verening Peugeot Dealers Nederland (VPDN) fra og med 1997 desuden støttede foranstaltninger for at begrænse leverancerne af visse modeller samt at trække de mest eksporterede modeller ud af udvalget. Endvidere gjorde forhandlerne i den vestlige del af landet i 1998 opmærksom på, at de ville afslutte eksporten af model 206.

2. RETLIG VURDERING

2.1. Aftalen om de pågældende foranstaltninger

- (14) De foranstaltninger, som Automobiles Peugeot SA traf for at begrænse eksportsalget og konkurrencen udgjorde ikke ensidig adfærd. De falder tværtimod ind under traktatens artikel 81, stk. 1. De indgik i kontraktforholdet mellem Automobiles Peugeot SA på den ene side og forhandlerne i virksomhedens eksklusive distributionsnet i Nederlandene på den anden, med hensyn til salg af Peugeot-biler og andre varer omfattet af kontrakterne.

- (15) I den foreliggende sag blev aftalen om den diskriminerende bonus indgået mellem Automobiles Peugeot SA og medlemmerne af virksomhedens nederlandske netværk. De praktiske bestemmelser om, hvordan Peugeot-netværket skulle fungere mellem 1997 og 2003, viser, at der var en stiltiende aftale med Peugeot-forhandlerne i Nederlandene, og dermed samstemmighed, når de enkelte salg fandt sted⁽¹⁾.
- (16) Hvad angår presset på forhandlerne, sendte Automobiles Peugeot SA gennem VPDN en tydelig opfordring til sine nederlandske forhandlere om at overholde begrænsningen af eksporten til andre medlemsstater, i hvert fald fra og med 1997. Det pres på forhandlerne, der er nævnt i beslutningen, viser, at opfordringen fra Automobiles Peugeot SA/PNE til forhandlerne om at sikre, at sidstnævntes eksportaktiviteter blev begrænset til noget exceptionelt, i princippet blev accepteret af alle deltagerne i netværket, mens producenten lejlighedsvis kunne gribe ind for at opretholde den disciplin, man således havde indført.

2.2. Formålet med overtrædelsen i form af de to foranstaltninger

- (17) Automobiles Peugeot SA og PNE lagde en strategi om at begrænse eksportsalget fra Nederlandene. Denne strategi, der blev gennemført i enighed med forhandlerne og sammen med VPDN, havde ligesom de enkelte foranstaltninger, den bestod af, til formål og følge at begrænse konkurrencen i henhold til artikel 81, stk. 1.

2.2.1. En diskriminerende bonus for at bremse eksporten

- (18) I sit svar på klagepunktsmeddelelsen fremførte Automobiles Peugeot SA, at den kvantitative bonus, der blev indført i Nederlandene, var konkurrencefremmende, og at det »eneste og klare formål« var at motivere forhandlerne ved at give dem de nødvendige økonomiske incitamenter i form af en bonus til at koncentrere deres salgsbestræbelser inden for kontraktområdet og dermed give Automobiles Peugeot SA mulighed for at øge sin markedsandel i Nederlandene.

⁽¹⁾ Producentens vilje fremgik af den rundskrivelse, forhandleren modtog hvert år ved årets begyndelse. Heri fastlagde man betingelserne for forhandlerens indtjening (fortjenstmargen og bonus). Forhandleren accepterede disse betingelser, hver gang han ville have en solgt bil medregnet i salgsmålet (som var afgørende for bonussen), og når han bad om udbetaling af bonussen for hver indregistreret bil (når salgsmålene var nået). I den foreliggende sag accepterede forhandleren betingelserne ved at indtaste oplysningerne om bestillingen af bilen i den database, som producenten brugte til at forvalte sine relationer med sit forhandlernet (Dialog). De pågældende forhandlere gav dermed deres samtykke til foranstaltningen, idet de under alle omstændigheder gennemførte salg i dette system.

- (19) I denne forbindelse skal det bemærkes, at man i beslutningen ikke anfægter producentens ret til at tilrettelægge sin forretningspolitik efter forholdene på de forskellige nationale markeder for at opnå større penetration på disse markeder. I beslutningen anfægter man heller ikke hverken producentens mulighed for sammen med sine forhandlere at fastsætte salgsmål inden for kontraktområdet eller for at indføre passende incitamerter, blandt andet i form af en bonus afhængig af resultaterne for at tilskynde forhandlerne til at øge deres omsætning på det område, de har fået tildelt. Denne mulighed, der stimulerer konkurrencen mellem de forskellige mærker, blev endvidere udtrykkelig nævnt i Kommissionens forordning (EF) nr. 1475/95⁽¹⁾ (fritagelsesforordningen).
- (20) Imidlertid fremgik det af de rundskrivelser om indførelsen af et nyt bonussystem og en række forsøgsordninger, som alle forhandlere fik tilsendt fra og med 1997, at kun de personbiler, der var indregistreret på det nederlandske marked, ville blive medregnet ved udbetalingen af bonussen. Dermed mistede en forhandler, som havde nået sine salgsmål inden for området fuldt ud, og som dermed havde optjent en bonus, imidlertid retten til at få denne bonus udbetalt for det salg, der var foretaget til forbrugere med bopæl i andre lande. Når man betragter et sådant systems objektive funktion, må det siges at gå ud over det nødvendige for at tilskynde de nederlandske forhandlere til at bestræbe sig for at sælge flest mulige biler inden for deres kontraktområde. Det må betragtes som en af de hardcorebegrænsninger, der er nævnt i forordning (EF) nr. 1475/95, og er i strid med artikel 6, stk. 1, nr. 8), som siger, at fritagelsen ikke gælder, når »leverandøren uden objektive grunde betaler forhandlerne i forhold til de solgte motorkøretøjs destination eller køberens bopæl«. Endvidere begrænsede PNE forhandleres muligheder for at omgå ordningen ved at tjekke, om der var overensstemmelse mellem forhandlerens input af bestillinger af biler i den database, som producenten brugte til at forvalte sine relationer med netværket (Dialog), og dataene om indregistreringer fra de nationale myndigheder.
- (21) I sit svar på klagepunktsmeddelelsen stillede Automobiles Peugeot SA imidlertid spørgsmålstegn ved, om en sådan foranstaltning var effektiv, og understregede, at bonusbeløbet var for beskedent til at afskrække forhandlerne fra at eksportere.
- (22) Det skal dog først understreges, at Automobiles Peugeot SA's forsvar er selvmodsigende. På den ene side fremfører Automobiles Peugeot SA, at det bonusniveau, der gjaldt i 1997-2003, var for beskedent til at påvirke forhandlerne adfærd. På den anden siden understreger Automobiles Peugeot SA, at det pågældende system, ikke mindst størrelsen af rabatten til de forhandlere, der nåede deres salgsmål, var af afgørende betydning for forhandlerne økonomiske incitament til at bestræbe sig for at sælge mest muligt inden for deres respektive kontraktområder. Endvidere bekræfter det materiale, der er indsamlet som led i undersøgelsen, klagepunkterne om foranstaltningernes væsentlige indflydelse, idet det fremgår, at bonussen var betydelig for forhandlerne gennem hele perioden, og at tabet heraf på salget til eksport havde stor betydning for forhandlerne interesse i at sælge til forbrugere med bopæl i andre lande.
- 2.2.2. *Udøvelse af pres som bevis for Peugeots intention om at ville bremse eksporten*
- (23) Fra 1997 til et tidspunkt i 2001 greb Automobiles Peugeot SA lejlighedsvis ind for at afskrække visse nederlandske forhandlere fra at levere biler til endelige forbrugere fra andre medlemsstater. Presset på de nederlandske forhandlere havde ligesom bonussen, der diskriminerede eksporten, til formål at bremse den grænseoverskridende handel med biler mellem nederlandske forhandlere og forhandlere i andre medlemsstater for at afsøndre det nederlandske marked fra de øvrige markeder i EU. Dokumenterne i sagsakterne om presset på forhandlerne skal ses som led i denne strategi.
- 2.3. **En betydelig kvantitativ virkning af foranstaltningerne**
- (24) Der er sket et fald i paralleleksporten fra Nederlandene efter 1997, hvor afregningssystemet blev indført, fra 1999 på omkring 50 %. I sit svar på klagepunktsmeddelelsen tilskriver Automobiles Peugeot SA dette fald andre faktorer end afregningssystemet, nemlig den »afgørende rolle«, som nedbringelsen af prisforskellene spillede. Imidlertid modsiger flere forhold denne analyse.
- (25) For det første var der ikke tale om noget betydeligt udsving i prisforskellene i EU i den pågældende periode.
- (26) For det andet er der anført et overslag over, hvor stor betydning afregningssystemet havde for parallelhandelen i et internt notat fra PNE i 2002, hvori man ansætter den supplerende omsætning til endelige forbrugere med bopæl i andre lande i forhold til året før, som man kunne have nået, hvis bonussen i 2003 var blevet udbetalt for biler solgt til eksport.

(¹) EFT L 145 af 29.6.1995, s. 25. Artikel 4, stk. 1: Det er ikke til hinder for indrømmelse af fritagelse, at forhandleren forpligter sig til: [...] 3) inden for aftaleområdet og i løbet af et bestemt tidsrum at bestræbe sig på at sælge mindst det antal aftalevarer, som parterne aftaler, eller som i tilfælde af uenighed mellem parterne vedrørende det årlige minimumssalg for aftalevarerne fastsættes af en uvildig sagkyndig særligt på baggrund af det hidtidige salg i det pågældende område samt skøn over afsætningsmulighederne i det pågældende område og på nationalt plan.

- (27) Vedrørende presset på forhandlerne indgav i alt 22 franske forbrugere for det tredje klage til Kommissionen over den skade, de havde lidt som følge af forsinket leverance efter Peugeots trusler.

3. BØDE

- (28) Kommissionen fandt derfor, at virksomheden som passende straf for denne overtrædelse skulle pålægges en bøde, hvis afskrækkende virkning ville udelukke enhver gentagelse. Ved fastsættelsen af bødens størrelse tog Kommissionen hensyn til alle de relevante omstændigheder, især overtrædelsens grovhed og varighed, som er de kriterier, der eksplicit nævnes i artikel 23, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1/2003.
- (29) På baggrund af ovenstående betegnes den overtrædelse af artikel 81, som Automobiles Peugeot SA og datterselskabet PNE begik, som meget alvorlig. Denne vurdering gælder såvel bonuspolitikken som de øvrige foranstaltninger, Automobiles Peugeot SA traf for at lægge pres på forhandlerne. Kommissionen og Domstolen har allerede udtalt sig om systemer med diskriminerende afregning afhængigt af bilens bestemmelsessted⁽¹⁾. Vurderingen af overtrædelsens grovhed er baseret på retningslinjerne for beregningen af bøder⁽²⁾.
- (30) Der er desuden tale om en overtrædelse af en betydelig varighed. Fra begyndelsen af januar 1997 til slutningen af september 2003 videreførte Automobiles Peugeot SA sine rundskrivelser hvert år afregningssystemet, der diskriminerede over for eksporten. Fra 1997 til 2001 gennemførte Automobiles Peugeot SA endvidere sin strategi om at begrænse eksporten gennem advarsler og påbud direkte til en række forhandlere. Med hensyn til

overtrædelsens ophør gør de oplysninger, der er indhentet under sagsbehandlingen, det ikke muligt at bekræfte, at overtrædelsen fortsatte efter november 2001, hvad angår presset på forhandlerne, og oktober 2003, hvor man ændrede det afregningssystem, denne beslutning omhandler.

- (31) Der er ikke tale om hverken skærpene eller formildende omstændigheder i sagen.

4. BESLUTNING

- (32) Automobiles Peugeot SA og virksomhedens datterselskab Peugeot Nederland NV overtrådte traktatens artikel 81, stk. 1, ved at indgå aftaler med forhandlerne i Peugeots distributionsnet i Nederlandene, der havde til formål og følge at begrænse salg til endelige forbrugere i andre medlemsstater, enten direkte eller repræsenteret af mellemmand, der handlede på deres vegne. Overtrædelsen begyndte primo januar 1997 og fortsatte til udgangen af september 2003.
- (33) Hvis det ikke allerede er sket, bringer de virksomheder, der er nævnt i artikel 1, den overtrædelse, der konstateres i denne artikel, til ophør. De undlader fremover at iværksætte eller fortsætte gennemførelsen af enhver foranstaltning, der indgår i den nævnte overtrædelse, og at træffe foranstaltninger med tilsvarende formål eller følge.
- (34) For den overtrædelse, der er nævnt i artikel 1, pålægges Automobiles Peugeot SA og virksomhedens datterselskab Peugeot Nederland NV, der hæfter solidarisk, en bøde på 49,5 mio. EUR.

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning 98/273/EF af 28.1.1998, sag IV/35.733 — VW (EFT L 124 af 25.4.1998, s. 60), betragtning 129; Kommissionens beslutning 2001/146/EF af 20.9.2000, sag COMP/36.653 — Opel (EFT L 59 af 28.2.2001, s. 1), betragtning 117.

⁽²⁾ Retningslinjer for beregningen af bøder i henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17 og artikel 65, stk. 5, i EKSF-traktaten. Offentliggjort i EFT C 9 af 14.1.1998, s. 3. I punkt A defineres meget alvorlige overtrædelser: »Her drejer det sig hovedsagelig om [...] former for praksis, der er til skade for det indre marked, såsom begrænsninger der tager sigte på at isolere nationale markeder, hvilket er tilfældet her.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 23. juni 2006

om fastsættelse af EF-tilskuddet til dækning af udgifterne til hasteforanstaltninger til bekæmpelse af klassisk svinepest i Tyskland i 2001

(meddelt under nummer K(2006) 2407)

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(2006/432/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets beslutning 90/424/EØF af 26. juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der var udbrud af klassisk svinepest i Tyskland i 2001. Sygdomsudbruddet udgjorde en alvorlig fare for Fællesskabets husdyrbestand.
- (2) For at forebygge, at sygdommen breder sig, og bidrage til, at den udryddes så hurtigt som muligt, skal Fællesskabet i henhold til bestemmelserne i beslutning 90/424/EØF yde finansiel støtte til medlemsstatens støtteberettigede udgifter til hasteforanstaltninger til bekæmpelse af sygdommen.
- (3) Ved Kommissionens beslutning 2003/492/EF af 3. juli 2003 om EF-tilskud til udryddelse af klassisk svinepest i Tyskland i 2001 ⁽²⁾ blev der bevilget EF-tilskud til Tyskland til dækning af udgifterne til de hasteforanstaltninger til bekæmpelse af klassisk svinepest, der blev gennemført i 2001.
- (4) Der blev i overensstemmelse med samme beslutning udbetalt et forskud på 440 000 EUR.

(5) I henhold til beslutningen skal restbeløbet af EF-tilskuddet fastsættes på grundlag af den anmodning, Tyskland har fremlagt, dokumentation, der bekræfter beløbene i anmodningen, og resultaterne af Kommissionens kontrol på stedet. De beløb, der er angivet i anmodningen fra Tyskland, er en hovedudgiftspost på 3 256 879,80 DEM (1 665 216,19 EUR) og 16 978,40 DEM (8 680,92 EUR) i udestående beløb; EF-tilskuddet hertil kan ikke være på mere end 50 % af de støtteberettigede udgifter.

(6) På baggrund af ovenstående bør det samlede EF-tilskud til dækning af udgifterne til udryddelse af klassisk svinepest i Tyskland i 2001 nu fastsættes.

(7) Ifølge resultaterne af Kommissionens kontrol i henhold til EF-forskrifterne på veterinærområdet og betingelserne for tildeling af EF-tilskud er det ikke alle de indberettede udgifter, der kan godkendes som støtteberettigede.

(8) Kommissionens bemærkninger og metode til beregning af de støtteberettigede udgifter er skriftligt blevet meddelt de tyske myndigheder.

(9) Foranstaltningerne i denne beslutning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarer og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det samlede EF-tilskud til dækning af udgifterne til udryddelse af klassisk svinepest i Tyskland i 2001 i henhold til beslutning 2003/492/EF fastsættes til 827 037,06 EUR (hovedudgiftspost) og 4 340,46 EUR (udestående beløb).

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 19. Senest ændret ved beslutning 2006/53/EF (EUT L 29 af 2.2.2006, s. 37).

⁽²⁾ EUT L 168 af 5.7.2003, s. 28.

Eftersom der allerede er udbetalt et forskud på 440 000 EUR i henhold til beslutning 2003/492/EF, fastsættes restbeløbet af EF-tilskuddet til 391 377,52 EUR.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. juni 2006.

På Kommissionens vegne

Markos KYPRIANOU

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 23. juni 2006

om fastsættelse af EF-tilskuddet til dækning af udgifterne til hasteforanstaltninger til bekæmpelse af klassisk svinepest i Tyskland i 2002

(meddelt under nummer K(2006) 2408)

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(2006/433/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets beslutning 90/424/EØF af 26. juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der var udbrud af klassisk svinepest i Tyskland i 2002. Sygdomsudbruddet udgjorde en alvorlig fare for Fællesskabets husdyrbestand.
- (2) For at forebygge, at sygdommen breder sig, og bidrage til, at den udryddes så hurtigt som muligt, skal Fællesskabet i henhold til bestemmelserne i beslutning 90/424/EØF yde finansiel støtte til medlemsstatens støtteberettigede udgifter til hasteforanstaltninger til bekæmpelse af sygdommen.
- (3) Ved Kommissionens beslutning 2003/745/EF af 13. oktober 2003 om EF-tilskud til udryddelse af klassisk svinepest i Tyskland i 2002 ⁽²⁾ blev der bevilget EF-tilskud til Tyskland til dækning af udgifterne til de hasteforanstaltninger til bekæmpelse af klassisk svinepest, der blev gennemført i 2002.
- (4) Der blev i overensstemmelse med samme beslutning udbetalt et forskud på 460 000 EUR.
- (5) I henhold til beslutningen skal restbeløbet af EF-tilskuddet fastsættes på grundlag af den anmodning, Tyskland fremlagde den 19. november 2003, dokumen-

tation, der bekræfter beløbene i anmodningen, og resultaterne af Kommissionens kontrol på stedet. Det beløb, der er angivet i anmodningen fra Tyskland vedrørende udgifterne i 2002, er 1 933 695,76 EUR; EF-tilskuddet hertil kan ikke være på mere end 50 % af de støtteberettigede udgifter.

- (6) På baggrund af ovenstående bør det samlede EF-tilskud til dækning af udgifterne til udryddelse af klassisk svinepest i Tyskland i 2002 nu fastsættes.
- (7) Ifølge resultaterne af Kommissionens kontrol i henhold til EF-forskrifterne på veterinærområdet og betingelserne for tildeling af EF-tilskud er det ikke alle de indberettede udgifter, der kan godkendes som støtteberettigede.
- (8) Kommissionens bemærkninger og metode til beregning af de støtteberettigede udgifter er skriftligt blevet meddelt de tyske myndigheder.
- (9) Foranstaltningerne i denne beslutning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarerækæden og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

EF-tilskuddet til dækning af udgifterne til udryddelse af klassisk svinepest i Tyskland i 2002 i henhold til beslutning 2003/745/EF fastsættes til i alt 925 808,47 EUR.

Eftersom der allerede er udbetalt et forskud på 460 000 EUR i henhold til beslutning 2003/745/EF, fastsættes restbeløbet af EF-tilskuddet til 465 808,47 EUR.

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 19. Senest ændret ved beslutning 2006/53/EF (EUT L 29 af 2.2.2006, s. 37).

⁽²⁾ EUT L 269 af 21.10.2003, s. 18.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. juni 2006.

På Kommissionens vegne
Markos KYPRIANOU
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 23. juni 2006

om fastsættelse af EF-tilskuddet til dækning af udgifterne til hasteforanstaltninger til bekæmpelse af klassisk svinepest i Luxembourg i 2002

(meddelt under nummer K(2006) 2410)

(Kun den franske udgave er autentisk)

(2006/434/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets beslutning 90/424/EØF af 26. juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der var udbrud af klassisk svinepest i Luxembourg i 2002. Sygdomsudbruddet udgjorde en alvorlig fare for Fællesskabets husdyrbestand.

(2) For at forebygge, at sygdommen breder sig, og bidrage til, at den udryddes så hurtigt som muligt, skal Fællesskabet i henhold til bestemmelserne i beslutning 90/424/EØF yde finansiel støtte til medlemsstatens støtteberettigede udgifter til hasteforanstaltninger til bekæmpelse af sygdommen.

(3) Ved Kommissionens beslutning 2003/491/EF af 3. juli 2003 om EF-tilskud til udryddelse af klassisk svinepest i Luxembourg i 2002 ⁽²⁾ blev der bevilget EF-tilskud til Luxembourg til dækning af udgifterne til de hasteforanstaltninger til bekæmpelse af klassisk svinepest, der blev gennemført i 2002.

(4) Der blev i overensstemmelse med samme beslutning udbetalt et forskud på 500 000 EUR.

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 19. Senest ændret ved beslutning 2006/53/EF (EUT L 29 af 2.2.2006, s. 37).⁽²⁾ EUT L 168 af 5.7.2003, s. 23.

(5) I henhold til beslutningen skal restbeløbet af EF-tilskuddet fastsættes på grundlag af den anmodning, Luxembourg fremlagde den 17. juli 2003, dokumentation, der bekræfter beløbene i anmodningen, og resultaterne af Kommissionens kontrol på stedet. Det beløb, der er angivet i anmodningen fra Luxembourg, er 3 253 235 EUR; EF-tilskuddet hertil kan ikke være på mere end 50 % af de samlede støtteberettigede udgifter.

(6) På baggrund af ovenstående bør det samlede EF-tilskud til dækning af de støtteberettigede udgifter til udryddelse af klassisk svinepest i Luxembourg i 2002 nu fastsættes.

(7) Ifølge resultaterne af Kommissionens kontrol i henhold til EF-forskrifterne på veterinærområdet og betingelserne for tildeling af EF-tilskud er det ikke alle de indberettede udgifter, der kan godkendes som støtteberettigede.

(8) Kommissionens bemærkninger og metode til beregning af de støtteberettigede udgifter blev meddelt de luxembourgske myndigheder ved skrivelse af 4. november 2005.

(9) Kommissionens endelige konklusioner, hvori der er taget hensyn til de supplerende oplysninger, Luxembourg sendte til Kommissionen den 15. december 2005, blev sendt til de luxembourgske myndigheder den 18. januar 2006.

(10) Foranstaltningerne i denne beslutning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarer, Dyresundhed og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Storhertugdømmet Luxembourg.

Artikel 1

EF-tilskuddet til dækning af udgifterne til udryddelse af klassisk svinepest i Luxembourg i 2002 i henhold til beslutning 2003/491/EF fastsættes til i alt 1 589 734 EUR.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. juni 2006.

Der er i henhold til beslutning 2003/491/EF udbetalt et forskud på 500 000 EUR, og restbeløbet er således på 1 089 734 EUR, som udbetales til Luxembourg.

På Kommissionens vegne
Markos KYPRIANOU
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 23. juni 2006

om ændring af beslutning 2005/710/EF for så vidt angår visse beskyttelsesforanstaltninger over for højpatogen aviær influenza hos fjerkræ i Rumænien

(meddelt under nummer K(2006) 2421)

(EØS-relevant tekst)

(2006/435/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 91/496/EØF af 15. juli 1991 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande, og om ændring af direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF ⁽¹⁾, særlig artikel 18, stk. 7,

under henvisning til Rådets direktiv 97/78/EF af 18. december 1997 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet ⁽²⁾, særlig artikel 22, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Efter at der i december 2003 udbrød aviær influenza i Sydøstasien forårsaget af den højpatogene H5N1-virusstamme, vedtog Kommissionen en række beskyttelsesforanstaltninger over for sygdommen, bl.a. Kommissionens beslutning 2005/710/EF af 13. oktober 2005 om visse beskyttelsesforanstaltninger over for højpatogen aviær influenza i Rumænien ⁽³⁾.

(2) Beslutning 2005/710/EF foreskriver suspension af import til Fællesskabet fra bestemte områder i Rumænien, der er ramt af sygdommen, af levende fjerkræ, strudsefugle, opdrættet og vildtlevende fjervildt, andre levende fugle end fjerkræ, herunder fugle holdt som selskabsdyr, og rugeæg af disse arter samt visse andre produkter af fugle («den pågældende import»).

(3) Rumænien har nu fremsendt supplerende oplysninger til Kommissionen om situationen med hensyn til aviær influenza i Rumænien, og de viser, at der for nylig er påvist et udbrud af sygdommen uden for det område i Rumænien, der for øjeblikket er omfattet af regionalisering ved beslutning 2005/710/EF.

(4) Da aviær influenza har spredt sig hurtigt i Rumænien i de seneste uger, er det nødvendigt, at suspensionen af den pågældende import til Fællesskabet fra Rumænien udvides til at omfatte hele Rumæniens område.

(5) Beslutning 2005/710/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(6) Denne beslutning vil blive taget op til revision på mødet i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed i juli 2006 på grundlag af de oplysninger, Kommissionen da har fået om sygdomssituationen, og de bekæmpelsesforanstaltninger, de rumænske kompetente myndigheder har truffet.

(7) Foranstaltningerne i denne beslutning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Bilaget til beslutning 2005/710/EF erstattes af teksten i bilaget til nærværende beslutning.

⁽¹⁾ EFT L 268 af 24.9.1991, s. 56. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

⁽²⁾ EFT L 24 af 30.1.1998, s. 9. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 (EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1). Berigtiget i EUT L 191 af 28.5.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 269 af 14.10.2005, s. 42. Senest ændret ved beslutning 2006/405/EF (EUT L 158 af 10.6.2006, s. 14).

Artikel 2

Medlemsstaterne træffer straks de fornødne foranstaltninger for at efterkomme denne beslutning og offentliggøre foranstaltningerne. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. juni 2006.

På Kommissionens vegne
Markos KYPRIANOU
Medlem af Kommissionen

---

*BILAG**»BILAG*

Dele af Rumæniens område omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a) og b)

Del A

ISO-landekode	Landenavn	Beskrivelse af området
RO	Rumænien	— Hele Rumæniens område

Del B

ISO-landekode	Landenavn	Beskrivelse af området
RO	Rumænien	— Hele Rumæniens område«

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 23. juni 2006

om fastsættelse af EF-tilskuddet til dækning af udgifterne til hasteforanstaltninger til bekæmpelse af aviær influenza i Belgien i 2003

(meddelt under nummer K(2006) 2422)

(Kun den franske og den nederlandske udgave er autentiske)

(2006/436/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets beslutning 90/424/EØF af 26. juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der var udbrud af aviær influenza i Belgien i 2003. Sygdomsudbruddet udgjorde en alvorlig fare for Fællesskabets husdyrbestand.

(2) For at forebygge, at sygdommen breder sig, og bidrage til, at den udryddes så hurtigt som muligt, skal Fællesskabet i henhold til bestemmelserne i beslutning 90/424/EØF yde finansiel støtte til medlemsstatens støtteberettigede udgifter til hasteforanstaltninger til bekæmpelse af sygdommen.

(3) Ved Kommissionens beslutning 2003/749/EF af 10. oktober 2003 om EF-tilskud til de støtteberettigede udgifter til udryddelse af aviær influenza i Belgien i 2003 ⁽²⁾ blev der bevilget EF-tilskud til Belgien til dækning af udgifterne til de hasteforanstaltninger til bekæmpelse af aviær influenza, der blev gennemført i 2003.

(4) Der blev i overensstemmelse med samme beslutning udbetalt et forskud på 3 000 000 EUR.

(5) I henhold til beslutningen skal restbeløbet af EF-tilskuddet fastsættes på grundlag af den anmodning, Belgien fremlagde den 13. januar og den 24. marts 2004, dokumentation, der bekræfter beløbene i anmod-

ningen, og resultaterne af Kommissionens kontrol på stedet. Det beløb, der er angivet i anmodningen fra Belgien, er 18 035 727,78 EUR; EF-tilskuddet hertil kan ikke være på mere end 50 % af de samlede støtteberettigede udgifter.

(6) På baggrund af ovenstående bør det samlede EF-tilskud til dækning af de støtteberettigede udgifter til udryddelse af aviær influenza i Belgien i 2003 nu fastsættes.

(7) Ifølge resultaterne af Kommissionens kontrol i henhold til EF-forskrifterne på veterinærområdet og betingelserne for tildeling af EF-tilskud er det ikke alle de indberettede udgifter, der kan godkendes som støtteberettigede.

(8) Den foregående Kommissions bemærkninger, endelige konklusioner og metode til beregning af de støtteberettigede udgifter blev meddelt de belgiske myndigheder den 21. februar 2006.

(9) Foranstaltningerne i denne beslutning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarerækæden og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

EF-tilskuddet til dækning af udgifterne til udryddelse af aviær influenza i Belgien i 2003 i henhold til beslutning 2003/749/EF fastsættes til i alt 8 088 508,16 EUR.

Eftersom der allerede er udbetalt et forskud på 3 000 000 EUR i henhold til beslutning 2003/749/EF, fastsættes restbeløbet af EF-tilskuddet til 5 088 508,16 EUR.

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 19. Senest ændret ved beslutning 2006/53/EF (EUT L 29 af 2.2.2006, s. 37).⁽²⁾ EUT L 271 af 22.10.2003, s. 19. Ændret ved beslutning 2004/18/EF (EUT L 5 af 9.1.2004, s. 81).

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Belgien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. juni 2006.

På Kommissionens vegne

Markos KYPRIANOU

Medlem af Kommissionen
